

TOKYO CAMİİ CUMA HUTBESİ

19 Kasım 2010

HZ. PEYGAMBER'İN DAVET METODU

Muhterem Müminler!

Kuran-ı Kerim'de Hz. Muhammed (sav.), Allah'ın davetçisi olarak vasıflandırılmıştır. Yine onun, bütün insanlara müjdeci (mübeşşir) ve uyarıcı (münzir) olarak gönderildiği ve dolayısıyla Peygamberliğinin evrensel niteliğe sahip olduğu belirtilmiştir.

Peygamberimiz, en yakınlarından başlayıp Arap yarımadasının sınırlarını aşan davet faaliyetlerini peygamberlik görevi boyunca başarılı bir şekilde sürdürmüştür. Uyguladığı davet metotları tutarlı, mantıklı, sistemli, gerçekçi ve başarıya götürücü özelliğe sahiptir.

Aziz Müminler!

Peygamber Efendimizin davetinin başarıya ulaşmasının çeşitli etkenleri vardır. Bunların başında, bizzat kendisinin, davet ettiği dine samimiyetle bağlanması ve bu dinin prensiplerini kendi hayatına uygulamış olması gelmektedir. Bir başka ifade ile farzları önce kendisi uygulamış, yasaklara önce kendisi uymuş ve en yakınlarına tatbik etmiştir.

Hız. Peygamber'in davet faaliyetlerinin başarıya ulaşmasının etkenlerinden biri de ümitsizliğe ve karamsarlığa kapılmaksızın çalışmalarını daima sabır, azim, inanç ve kararlılıkla sürdürmüş olmasıdır. O, davet çalışmalarında sosyal ilişkilerini aralıksız bir şekilde sürdürmüş ve bu ilişkilerden büyük ölçüde istifade etmiştir. Örneğin müslüman olanların yanında, henüz İslam'a girmemiş bulunan akraba ve çevresiyle ilgisini ısrarla devam ettirmiştir. Toplum üzerindeki etkilerini göz önüne alarak, kabile başkanlarına özel ilgi göstermiştir. Davetini sunmak üzere toplantılar düzenlemiş; çarşı, pazar, panayır ve ev gibi insanların toplu olarak bulunduğu her yerde tebliğ faaliyetini

sürdürmüştür. İslam'a davet için hiç kimseyi, hiçbir meslek sahibini hakir görmemiştir.

Değerli müminler!

Hız. Peygamber muhataplarını tanımaya büyük önem verir, onların duygularını, isteklerini ve fert olarak özelliklerini dikkate alır, kendilerine değer verir, ilgi gösterir, yakınlaşma teminine gayret ederdi. Faaliyetlerinde af, hoşgörü, saygıyı, yumuşaklığı, şefkat ve merhameti; kine, öfkeye, sertliğe ve zorbalığa tercih ederdi. Kuran-ı Kerim'de Hız. Peygamber'in ilahi bir lutuf sayesinde insanlara yumuşak davrandığı belirtilir; kaba ve katı kalpli olduğu takdirde insanların, çevresinden dağılıp gidecekleri uyarısında bulunulur.

Rahmet Peygamberi hiç kimseyi İslam'a kabule zorlamamıştır. Çünkü onun görevi insanları zorla dine sokmak değil; İslam'a

tebliğ etmek ve uyarmaktır. İnsanları zorla İslam'a dahil etmek, arzu edilenin aksine sonuçlar doğurur; İslam'ın son derece karşı çıktığı ve istemediği iki yüzlülüğü yaygın hale getirir, insanları iki yüzlü yapar. Hâlbuki İslamiyet, samimi olmaya, samimi olarak inanmaya büyük önem verir. Dahası, Sevgili Peygamberimiz çalışmalarında hiçbir zaman menfaat arzusu gözetmemiştir. Nitekim Kuran-ı Kerim'de onun uyarma ve müjdeleme görevinin karşılığı olarak bir ücret istemediği bildirilir. Vefatından sonra da tarih boyunca müslümanlar, İslam'a daveti, kendilerinin kaçınılmaz görevlerinden biri olarak kabul etmişlerdir.

Ne mutlu Resulullah'ı kendine rehber edinenlere!

Ve ne mutlu O'nun davetini tüm insanlara ulaştırma gayretinde olanlara!

